

SKATTEMINISTERIET

I sin henvendelse til Skatteudvalget ønsker revisionsfirmaet Price Waterhouse, at selv om en investeringsforening investerer i konvertible obligationer, bortfalder realrenteafgiftsfriheden af kursgevinster på beviset ikke. Revisionsfirmaet giver samtidig udtryk for tvivl om, hvorvidt reglerne skal forstås således.

Jeg kan bekræfte, at reglerne skal forstås således, at kursgevinsterne på investeringsforeningsbeviser er realrenteafgiftspligtige, hvis foreningen investerer eller må investere i konvertible obligationer.

Udgangspunktet for de gældende regler er, at kursgevinster på investeringsforeningsbeviser kun er afgiftsfrie, hvis foreningen alene investerer i aktiver, der ved direkte eje er fuldstændig afgiftsfrie, dvs. hvis investeringerne kun foretages i aktier og i indeksobligationer. Dette synspunkt kan af praktiske grunde ikke gennemføres fuldstændig. Investeringsforeningerne kan således ikke gennemføre handler uden besiddelse af kontanter. Investeringsforeningslovgivningen forudsætter således, at der kan være kontanter til stede, dog kun i accessorisk omfang. Investeringsforeningerne har også behov for at afdække risikoen på deres aktieinvesteringer. Det gælder ikke mindst, når disse sker i udenlandsk valuta. Investeringsforeningslovgivningen forudsætter, at foreningerne alene må bruge sikringsinstrumenter til at afdække en risiko med og ikke som selvstændige spekulationsinvesteringer.

En investeringsforenings investeringer i konvertible obligationer har ikke på tilsvarende måde karakter af at være nødvendige subsidiære investeringer, og der kan derfor ikke anføres argumenter til støtte for, at disse skulle kunne ske afgiftsfrit af samme karakter som for kontanter og sikringsinstrumenter.

Det er rigtigt som anført af revisionsfirmaet, at kursgevinster på konvertible obligationer er afgiftsfri. Det gælder imidlertid ikke renterne. De er afgiftspligtige. Hvis kursgevinsterne på investeringsforeningsbeviser fik lov at være afgiftsfri, selv om foreningen investerer i konvertible obligationer, kunne man tænke sig følgende skattespekulation. I en forening, hvis

eneste aktiver er konvertible obligationer, kunne medlemmerne hvert år, inden udlodning af udbyttet finder sted, afhænde deres investeringsbeviser til markedsprisen til en skattepligtig (f.eks. en bank), fra hvem de køber det tilbage efter udlodning ligeledes til markedsprisen. Herved bliver såvel kursgevinster som de udloddede renter unddraget beskatning. Der er ingen realrenteafgift. Selv om banken principielt er skattepligtig, bliver der heller ingen beskatning hos denne, fordi den opgør sin indkomst efter lagerprincippet. Ved opgørelsen af sin indkomst fra udlodningen kan banken således fratække det kurstab, der skyldes, at kursen (markedsværdien) i forbindelse med udlodningen falder med værdien af det udloddede. Det bemærkes i denne forbindelse, at reglerne også finder anvendelse på små foreninger.

Price Waterhouse mener, at det er i strid med vores EU-forpligtelser ikke at åbne op for afgiftsfri investeringer i konvertible obligationer.

Det er uklart, hvilken hjemmel Price Waterhouse påberåber sig.

Det er rigtigt, at erhvervslovgivningen om investeringsforeninger er foretaget i overensstemmelse med et EU-direktiv.

Det pågældende direktiv vedrører imidlertid ikke medlemslandenes regler om beskatning af investeringsforeninger.

Price Waterhouse anfører endvidere, at udenlandske investeringsforeninger diskrimineres i forhold til danske, fordi de på grund af deres størrelse er ude af stand til igennem vedtægtsændringer at opnå afgiftsfrigtagelse for de konvertible obligationer, som de investerer i.

Det basale problem kan imidlertid ikke klares igennem vedtægtsændringer. Som reglerne er nu, kan hverken danske eller udenlandske investeringsforeninger investere i konvertible obligationer uden at miste deres afgiftsfrihed. Det gælder, uanset hvordan vedtægterne er skruet sammen.

Endvidere gælder, at hvis det er diskrimination, at udenlandske investeringsforeninger i deres vedtægter skal tage hensyn til danske